

**Творча
група**

**Формування
духовної
культури
учнів**

Духовність – це індивідуальне вираження у системі мотивів особистості двох фундаментальних потреб: ідеальної потреби пізнання й соціальної потреби жити, діяти для інших

Духовний розвиток особистості – процес індивідуально-особистісного залучення до духовної культури суспільства, оволодіння загальнолюдськими, соціокультурними, національними цінностями і досвідом людства в процесі духовно-практичної діяльності та самотійного творчого розвитку кожної особи.

Структурні компоненти духовності

- індивідуальне вираження людини;
- духовні потреби людини;
- пізнавальні потреби людини;
- соціальні потреби людини;
- потреба самоактуалізації людини;
- потреба діяльності людини

Основні умови формування духовності особистості

- обов'язкове врахування вікових особистостей учнів;
- врахування особистостей суспільної природи людини, відповідно вихованню особистості в колективі і через колектив та врахування особливостей колективної пізнавальної діяльності;
- активне використання міжпредметних зв'язків для підвищення ефективності навчального процесу та для різнобічності, багатогранності розвитку особистості;

Фактори, які негативно впливають на формування духовності

- відчуження особистості від суспільства, від національної культури;
- відчуження від національних традицій;
- низький статус освіти та інтелектуальної діяльності;
- : □ заклад моралі серед дорослих та молоді;
- криза сім'ї чи сімейного виховання;
- погіршення здоров'я учнів;
- соціально-політичні й економічні протиріччя

Основні показники, за якими визначають рівень сформованості духовності учнів

- ставлення до громадської діяльності;
- культура мовлення (письмова, усна) ;
- духовні, пізнавальні потреби;
- вміння виходити із складних ситуацій, які сприяють духовному росту учнів;
- ставлення школярів до уроків української літератури;
- пізнавальна активність учнів

Алгоритм діяльності групи

1-й етап підготовчо-аналітичний Вивчення науково-педагогічної літератури

2-й етап дослідницький Розробка моделей, схем, рекомендацій, порад

3-й етап практичний Апробація рекомендацій, корекція в процесі застосування

4-й етап узагальнювально-підсумковий
Поширення набутого досвіду